

nr. 2, 3, 4, 7 og 10 samt stk. 4 og 5 finder anvendelse. Inden der iværksættes foranstaltninger til de vordende forældre efter § 52, skal der ligesom i sager om særlig støtte til børn og unge udarbejdes en handleplan efter servicelovens § 140, der skal opstille mål og delmål for indsatsen baseret på resultaterne af undersøgelsen efter § 50. Handleplanen skal ikke indeholde de samme 6 punkter, som er beskrevet i § 140, stk. 5, da der endnu ikke er et barn at forholde sig til, men handleplanen skal opstille mål for alle relevante indsatser i forhold til familiens samlede situation.

4. Bisidder til børn og unge

Forslaget om at indføre en ret for børn og unge til at medtage en bisidder til møder vedr. sager om særlig støtte er fremsat på baggrund af anbefalingerne vedrørende bisidder i betænkning nr. 1463 fra 2005 om retssikkerhed i anbringelsessager. Det er meget vigtigt for alle børn og unge, at der er voksne omkring dem, som de kan stole på og har tillid til. Når det gælder udsatte børn og unge, har de ikke altid forældre, som de kan støtte sig til. Nogle af disse børn og unge har i stedet andre voksne i deres netværk, som de føler sig trygge ved og er fortrolige med. Disse voksne kan det være gavnligt for barnet eller den unge at kunne tage med til møder i kommunen. Der vil være børn og unge, som ingen voksne har i deres netværk, som de har tillid til. I de situationer kan kommunen allerede nu udpege en fast kontaktperson eller en personlig rådgiver efter servicelovens § 52, stk. 3 nr. 6 og 7. Forslaget til lovændring berører derfor ikke adgangen til professionel hjælp, men alene retten til selv at medbringe en bisidder til møder i kommunen eller Ankestyrelsen.

Efter forvaltningslovens § 8, stk. 1 kan den, der er part i en sag, på ethvert tidspunkt af sagens behandling lade sig bistå af andre, hvilket betyder, at der er en ret til at tage en bisidder med til møder og lignende. Børn og unge er parter i en sag om særlig støtte til børn og unge, men deres partsstatus og dermed retten til at lade sig repræsentere udøves af forældremyndighedsindehaveren efter forældremyndighedslovens § 2. Det er hensigtsmæssigt i de fleste tilfælde, men da der i sager om særlig støtte kan rejses tvivl om forældrenes evne til at tage vare på deres børn, er der i denne type sager behov for at fravige udgangspunktet af hensyn til barnets eller den unges tarv. Udgangspunktet er desuden allerede fraveget i en række tilfælde i lov om social service, hvor der er givet selvstændige rettigheder til børn og unge i forbindelse med sager om særlig støtte. De har blandt andet ret til at blive hørt, give møde for børn og unge-udvalget, og de har en selvstændig klageret, når de når til 12 eller 15 år. Da bisid-

deren, der bliver medtaget af barnet eller den unge, er en privat person, vil der efter de gældende regler ikke være tavshedspligt. Der er derfor fundet behov for at indføre tavshedspligt for bisidderen i denne type sager. Det betyder også, at bisidderen skal være over 15 år, da vedkommende ellers ikke er over den kriminelle lavalder og dermed strafansvarlig, hvis tavshedspligten brydes. Det foreslås, at myndigheden i helt særlige tilfælde kan nægte barnet eller den unge at medtage den valgte bisidder. Det foreslås, at kommunens afgørelser i sager om valg af bisidder kan påklages til det sociale nævn af barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaveren.

5. Tilbageholdelse af gravide stofmisbrugere i behandling

Et af de områder, hvor det er af stor betydning for barnet, at der tilbydes en tidlig indsats, er i forbindelse med tilbud om behandling af gravide stofmisbrugere. Et stofmisbrug kan medføre alvorlige skader på fostret og påvirker dermed barnets fremtidsmuligheder. På den baggrund blev det som led i udmøntningen af satspuljen for 2007 aftalt, at indsatsen over for gravide stofmisbrugere skal styrkes dels ved en ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling dels ved afsættelse af en pulje til støtte til, at et antal kommuner kan etablere projekter til udvikling af metoder til opsporing af gravide stofmisbrugere og til indrullering samt fastholdelse af gruppen i behandling. Formålet med forslaget er at forbedre mulighederne for at fastholde gravide stofmisbrugere, som er visiteret til døgnbehandling, i behandling under graviditeten og begrænse, at deres børn fødes med stofabstinenser eller misbrugsrelaterede skader.

Ved et fortsat misbrug under graviditeten risikerer gravide stofmisbrugere at skade ikke blot sig selv, men også deres fostre. Børnene risikerer at blive født med stofabstinenser og/eller stofrelaterede lidelser til følge.

Med forslaget får kommunalbestyrelsen en forpligtelse til at tilbyde gravide stofmisbrugere i døgnbehandling i henhold til servicelovens § 101, jf. § 107, stk. 2, nr. 2, en kontrakt om tilbageholdelse. Dermed får den gravide stofmisbruger en ret til at få tilbudt en kontrakt om tilbageholdelse.

Samtidig afsættes en pulje til støtte til, at et antal kommuner kan etablere projekter til udvikling af metoder dels til opsporing af gravide stofmisbrugere dels til indrullering og fastholdelse af gruppen i behandling.

Disse projekter vil blive evalueret løbende og ved afslutning med henblik på at vurdere behovet for nye